

Izdali su nas i prijatelji i neprijatelji

HAŠKA TUGA ZABORAVA NEMA: U poslednjem tekstu izrazio sam nadu kako bi presude Gotovini i Markaču, uz onu Haradinaju, koja je pristigla u međuvremenu, mogle imati otrežnjujući efekat po srpsko društvo. Mislim da je efekta zaista i bilo, ali, avaj , ponovo mnogo više među običnim građanima nego među političarima i kod tzv. „elite“. Ljudi su bili zaista iskreno konsternirani , ali je vlast reagovala po principu „ ko to može, ko to smije, rastavit nas od Unije“ .

ANTONIĆ JE BLISKO BLIŽE, SRPSKA SUZA SUZU STIŽE: Drugim rečima, haške presude su, naravno, svi jednodušno osudili – a onda mirno nastavili , pa čak i intenzivirali svoj „evropski put“, kao da se ništa bitno nije dogodilo . I svi su se maksimalno potrudili da naglase kako takva presuda nipošto ne bi smela uticati na naše „evropsko opredeljenje“. A ni nagrada nije izostala. Upravo dok pišem ove redove ministri spoljnih poslova EU orvelijanski „ ohabruju hrabre poteze srpskih vlasti “, pozdravljaju „ napredak u odnosima sa Prištinom “ i raspravljaju o tome kako bi sa što manjom „šargarepom“ mogli da nagrade i uslove buduće i što veće srpske ustupke

EVROPSKA MARICA SE KLIČE DAČIĆ IVICA: Ono što je u svemu ovome pomalo neočekivano jeste to da je šampion ovog najnovijeg procesa srpske EU-forije postao

Ivica Dačić

. Naime, stiže se utisak da je premijer, suočen sa perspektivom brzog rušenja vlade kojim mu neprestano i otvoreno prete „prvi potpredsednik“ i njegova stranka, naglo krenuo da se predstavlja zapadnim partnerima kao „

još kooperativniji

“ od inače

više nego kooperativnog Vučića

, sa kalkulacijom da će na taj način najbolje sačuvati vladu i svoju poziciju u njoj. Jer ko bi na Zapadu (Istok, još uvek, ili neće, ili ne ume da se meša na taj način) dozvolio rušenje vlade koja upravo preuzima ovako „smele korake“ u odnosima sa Prištinom i ne obazirajući se na cenu, interes i obraz srlja u evrointegrativno bespuće?

ŽITORAĐA MU OVO NEĆE OPROSTITI: Zato je Dačić preko noći prestao sa svojim periodičnim verbalnim „patriotskim ispadima“

(zbog kojih je dobijao povremene „packe“ iz Brisela i zapadnih ambasada i budio izvesna očekivanja kod patriotskih glasača), te sa efektom

čoveka zaglavljenog u živom blatu

koji grozničavo

kopa i rukama i nogama

u nadi da će se nekako dočepati čvrstog tla – a zapravo se sve više i sve dublje ukopava – krenuo u zagrljaj Tačiju

i Eštonovoj.

